

Engin Erkiner: *Ermeni soykırımının tanınması ile ilgili teklif ABD Temsilciler Meclisi'nde gündeme giremedi. Yakın gelecekte yeniden teklif olarak sunulması bekleniyor. Her yıl, özellikle de Nisan ayı yaklaştığında, soykırımın tanınmasıyla ilgili tasarı ABD karar organlarının gündemine girer. Türkiye yöneticileri fena halde telaşlanırlar. Cumhurbaşkanı, ABD Cumhurbaşkanı'na mektup yazarak, Türkiye ile olan iyi ilişkilerini zedelememelerini ister. Başbakan benzer bir çaba gösterir. Bu yıl bu çabaya ana muhalefet partisi lideri ve CHP Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu da katıldı.*

Dış politikada bir yandan İsrail'e çatılırken, diğer yandan da ABD'deki etkin Yahudi lobisi yalvar yakar soykırım tasarısının gündeme alınmaması için harekete geçmeye çağrılır.

Benzer bir faaliyeti son yıllarda ABD'deki Türkiye kökenlilerin oluşturduğu "Türk lobisi" de gösteriyor.

ÇABALAMA KAPTAN, BEN GİDEMEM!

Yukarıdaki gelişmeler yıllardan beri tekrarlanıyor ve insan ister istemez şu soruyu sormak zorunda kalıyor?

Ermeni soykırımı çok sayıda ülke tarafından kabul edilmiş ve hatta bazı ülkelerde bu ülkelerde soykırımla ilgili anıtlar dikilmiş durumda...

Bazı ülkelerde Ermeni soykırımını yok saymak, Yahudi soykırımını yok saymakla özdeş tutuluyor ve cezalandırılıyor.

Ermeni soykırımını tanıyan ülkelerin sayısı giderek artıyor.

Soykırma karşı direnmek

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 25. Dezember 2010 um 20:32 Uhr -

Bu durumda, soykırımın ABD tarafından da tanınması çok mu önemlidir?

Ermeni soykırımının ABD tarafından da tanınması için mücadeleye, Türkçedeki bir deyimle “zurnanın son deliği” demek yanlış olmaz.

Böylece neredeyse yüz yıldan beri süren, Ermeni soykırımının tanıtılmasıyla ilgili mücadele sona erecektir.

Soykırımı ABD tarafından da tanınmasının ardından, bir dizi ülke de aynı kararı alacak ve bu iş bitecektir.

Türkiye'nin ve kalan az sayıda ülkenin soykırımı tanıması ya da tanımaması artık kimseyi ilgilendirmeyecektir.

Türkiye her yıl var gücüyle bu sonucu engellemeye çalışıyor.

Bu yıl başarsa, tasarı sonraki yıl bir daha gündeme geliyor, bir kez daha engellemeyi başarsa, sonra yeniden gündeme geliyor.

Bu arada soykırımı tanıyan ülke sayısı biraz daha artıyor.

Haklarını yememek gerek: Türkiye yönetimleri bu savunma durumundan kurtulmak ve saldırıya geçmek için çok çabaladılar, halen de bu çabalarını sürdürüyorlar.

Ne ki, tarih araştırmaları yönünden çoktan kaybedilmiş bir savaşı, başka yöntemlerle kazanmak mümkün değildir.

Soykırma karşı direnmek

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 25. Dezember 2010 um 20:32 Uhr -

Türkiye cumhurbaşkanı, başbakanı ve ana muhalefet partisi lideri, “parlamentolar tarih hakkında karar vermemelidir, parlamentolar tarihi yeniden yazmamalıdır” diye buyuruyorlar.

Böyle yapan mı var!

Tarih araştırmaları uzman kişi ve kurumlar tarafından yapılır.

Ermeni soykırımıyla ilgili çok sayıda araştırma yapılmış ve bunlar kitaplar halinde yayınlanmıştır.

Türkiye bu alandaki savaşı kesin olarak kaybetmiştir.

Ülke parlamentoları, Ermeni soykırımını tanırken, bu araştırmalardaki sonuçları esas almaktadır.

Kendileri araştırma yapmıyor ve tarihi de yeniden yazmıyorlar.

Yazılmış tarihin sonuçlarını esas alıyorlar.

Türkiye'nin bu konuda ciddiye alınmayan itirazları var.

Bağıra çağıra bozuk mal satan işportacılar vardır.

Dikkatinizi bağırtıya vererseniz aldanırsınız. Gözünüzü maldan ayırmazsanız, gürültüye kanmazsınız.

Soykırıma karşı direnmek

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 25. Dezember 2010 um 20:32 Uhr -

İtirazların birkaç tanesini kısaca ele alalım:

Birincisi: Ermeni soykırımını Yahudi soykırımına benzetmeye çalışmak ve aradaki farklılıklardan hareketle 1915'te yaşananın soykırım olmadığını savunmaktır.

Böyle bir benzetmeyi kimse yapmıyor. Bu benzetme Türkiye'nin icadıdır.

Birinci ve İkinci Dünya savaşları katılan güçler açısından farklı savaşlardır, ama bu durum onların dünya savaşı olarak tanımlanmasını engellememektedir.

İkincisi: Ermeniler de Türkler ve Kürtleri öldürdüler.

Aksini iddia eden mi var?

Ermenilerin bir bölümünün silahlı olması ve saldırılar düzenlemesi, mukataa (karşılıklı kırım) yapıldığı sonucuna yol açmaz.

Bir yanda Osmanlı devleti vardır, öteki yanda silahlı Ermeni gruplar...

Bu iki çok eşitsiz gücün çatışmasından en az 700 bin en fazla 1.5 Milyon Ermeninin katledilmesi sonucu çıkmaz.

Burada bilinçli ve örgütlü bir katliam söz konusudur.

Bir halkın Anadolu'dan silinmesi söz konusudur.

Üçüncüsü: Osmanlı Devleti Çarlık Rusya'sı ile savaş halindeydi. Ermenilerin Çarlık ordusuyla işbirliği yapmasını engellemek için bu halk başka alana sürülmüş, bu arada da yüksek can kaybı olmuştur.

Tüm Zamanlar Yayıncılık, 100 Yıl Önce Anadolu'daki Ermenilerin geniş bir envanterini çıkardı ve yayınladı. Ermeniler iç Anadolu'dan Çukurova'ya, Ege'den İstanbul ve Trakya'ya kadar imparatorluğun birçok yerinde yerleşik olarak yaşıyorlardı.

Ermenilerin tehciri sadece belirli bir bölgede yaşayanları kapsamamıştır.

Maddeler çoğaltılabilir ama burada duralım ve sağ ve "sol" Türk milliyetçilerinin bir türlü anlayamadıkları soruyu soralım:

Bir halkın bağımsız devletini kurmak istemesi neden suç olsun?

Bağımsız devlet kurmak isteyen bir halk, merkezi devlete karşı gücü yetmiyorsa, başka devletlerden yardım ister.

Yunanistan 1830 yılında Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılarak bağımsızlığını kazandığında baş destekçisi İngiltere idi.

1878'de Bulgaristan, İmparatorluktan koptuğunda en önemli destekçisi Çarlık Rusya'sı idi.

Bunlar sömürgeci ülkelerdi.

Osmanlı İmparatorluğu başka bir özelliğe mi sahipti?

Soykırıma karşı direnmek

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 25. Dezember 2010 um 20:32 Uhr -

Kendi sömürgecini öteki sömürgecilere karşı –üstelik de “sol” adına- savunmanın adına sosyal şovenizm denildiğini biliyoruz.

Yapılan araştırmalar, 20. yüzyıl başında Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Ermeni halkın Anadolu'nun geniş bir bölümüne dağıldığını, bağımsızlık talebinin yüksek olmadığını, ama İttihat ve Terakki yönetimi tarafından tehlikeli kabul edilerek bu topraklardaki varlığına büyük oranda son verildiğini göstermektedir.

İlk aşama, Anadolu'nun Müslümanlaştırılmasıdır.

Bunu Kemalist dönemdeki Türkleştirme çabası izleyecek ve bu kez de asıl hedef Kürtler olacaktır...

Türkiye yönetimleri Ermeni soykırımını kabullenmemenin son noktasında ellerinden geldiğince direniyorlar.

Bakalım ne kadar sürdürebilecekler...

Soykırıma karşı direnmek

Geschrieben von: Erkiner

Samstag, den 25. Dezember 2010 um 20:32 Uhr -
